

שומרון. הוא היה מוצב במקום ה-71 ברשימת הליכוד לכנסת, אירגן טיולים לגדה המערבית במיסגרת מסע-הבחירות של הליכוד. הוא עטף קדימה, כל הזמן עטף קדימה, ונדמה שדרכו התקופנית היא המקנה לו את הדימוי השלילי כל-כך. יתכן כי אלו לנדאו יהיה, לפחות תחילה, ראש-עירייה טוב. בין יתר השגיאות שעשה המערך בשנים האחרונות, היתה הצגתה מחדש של מועמדות יוסף נבו בהרצליה. רבים מתושבי העיר אהבו - בלשון המעטה - את ראש-העירייה הקודם, שלא עשה הרבה למענם. שכונתיה הרצליה מוזנחות, הרצליה-פיתוח - אחת השכונות העשירות במדינה - סובלת מהזנחה סביבתית. אין מיטשחים יצוריים, אין מדרכות, אין כבישים, חברתי הטובה, תושבת הרצליה, שאביה הוא אחד ממיסדי העיר, יודעת כי אביה המפורסם היה בוודאי מתהפך בקברו אילו ידע כי בחרה באלו לנדאו לראשות-העירייה. אך הדרך לא הווילה היפה שלה עוברת בשביל-כורכר בוצי וקופצני, ובניה ובין הווילה הסמוכה מפריד שדה-קוצים. כשילדיה חוזרים מבית-הספר, היא חוששת לחייהם, מכיוון

המתכוונים ללכת בעצמם ולכבוש את העולם לא למרו את ההיסטוריה הקצרה של עם ישראל. אנשים יותר מפורסמים ממני, שהלכו בלי סיוע מיפלגתי, נכשלו. החל מדודי בן-גוריון, שקטנתו מלהשוות את עצמי אילו, שעם כל התותחים הכבדים ברשימת רפ"י הביא רק עשרה מנדרטים; דוד רזין ושרון - כל מי שניסה ללכת בכוח הכאריזמה, נכשל. מצד שני, אילו הייתי הולך רק עם תורת-זיהוי מיפלגתית, ללא קווים מקצועניים, זה לא היה הולך.

ירון לונרון אמר בכתבה שפירסם...

ירון לונרון - תרשימי טוב! - שאל אותי פעם מדוע אני חושב שאריק שרון הוא איש מיוחד. אמרתי לו: מפני שהוא פטריט, מילה שהיא קצת לא פופולארית. אמר לי לונרון: גם אני פטריט. אמרתי לו: ההבדל בין אריק וביןך הוא שאריק עשה למען הפטריטיות שלו, ואתה עשה שום דבר כדי להכניע את המצב, הוא הופיע לשעה או לשלוש שעות, והשאיר אחריו ענן בלתי-בישום. ענן בלתי-בישום, שלימד אותי שמשוה בתוכו של לונרון אוכל אותו. כדי להיראות מיוחד, גידר את כולם בכתבתו,

לנדאו בחוותו של אריאל שרון כמו כל אדם, שרון עושה שגיאות!

שבדרך הביתה אין מדרכות. ובגלל זה היא בחרה בלנדאו, כשהיא מתעלמת מההסתייגות המוחלטת שלה ממה שהוא מייצג.

מדוע החלטת לרוץ לראשות עירייה הרצליה?

יש לי תשובה, שתתייחס אליה בצנינות, אך היא האמתית ביותר: אדם כמוני, שגולד בארץ ושמיך את עצמו וחושב שהוא מסוגל לתרום תרומה יותר מאשר לעצמו, ויש בו חידוק פוליטי, והוא מנתח נכון (כפי שאני מאמין שאני מנתח) את המעגלים הפוליטיים - צריך לרוץ היום לעירייה.

אנחנו הולכים לקראת תקופה שבה מקור הכוח הפוליטי הוא כאיזור-הבחירה שלך. מסתיימת תקופת העסקנים שצועקים בסניפים. אנשים צריכים להציג מה הם עשו, לא מה שהם חושבים שהם מסוגלים לעשות.

שדוחף יותר במרכז-המיפלגה יהיה חבר-כנסת. את זה את יכולה לראות כיום במנהיגות. אנשים שלא עשו כלום, אבל רדפו את עצמם, אנשים חלשים, יוצרים חללים ואכזבות לסביבה. החלטת לרוץ על דעת עצמם, או שפנו אליך?

אני חוזר ואומר: אני מייצג רור שבו עניין ריו-התנועה הלך לעולמו. זה נכון שאתה חלש להיכרח באורח דמוקרטי כסניף שלך, ואני נבחרתי ברוב מוחץ. זו לא המצאה, זו אמת. באו אלי ואמרו...

באו או באת?

תראי, זה התבשל במשך תקופה ארוכה. זה נולד והיה באינקובציה כתוצאה מפנייה, והכל ביחד הוליד תוצאה שלא היתה אף פעם בהרצליה. בפעם הראשונה, סניף תנועת-הליכוד היה מאוחד סביב מועמד.

אתה רואה את ניצחונך בניצחון הליכוד?

קודם כל זה ניצחון, וגם של הליכוד. כל

שלטים ארומים. זו היתה שכונה שראש-העירייה הקודם הציג ככרטיס-הביקור שלו. עמדה שם גברת אחת בפתח בית מלא שלטים של נבו, עם ילד צעיר ותיבה, ואמר למי שעמד לידו: 'בחיי הילד שלי שאצביע לנראו'. ואו ידעתי שבשכונה זו, שבה נבו פיזר הבטחות ואימים, היתה מהפכה. למה אתה מתכוון, שנבו פיזר הבטחות ואימים?

איומים מהסוג של 'לא תקבלו ביטוח לאומי'. על סמך מה אתה אומר את זה? יש הוכחות. האיש הזה איים על אנשים בהפסקת הביטוח הלאומי, הפסקת קופת-חולים. אם מדברים על אימים, נבו טען שבעניין הזה גם אתה הצטיינת.

אני מוכן להציג לפני כל אוניברסיטה, לפני מי ששוקע או מלמד מדע-מדינה, או תורת הפוליטיקה, את צורת ההסברה שלנו, ויעידו תושבי הרצליה. ביקרתי ב-200 חוגי-כיתת. לא אמרתי מילה אחת נבגותו, ולא פגעתי בכבודו של נבו. הוא יודע את זה. סיפרו לו. אבל מאותו הרגע שבו הרגיש שהקרקע נשמטת מתחת רגליו, לקח אנשים מאור מוורים, כמו יורם אופק - דבר משונה, לא יודע בכלל איך הגיע לעיר הזו, הוא אחד מהמחמולוגים שהובילו את הרופאים בזמן השכיחה לטיול ככינת - ועוד איזה אחד אמציה, שמנהל מכון כשם פרת. הוא לקח בחור בשם יקי קאופמן. כל אחד קיבל עשרות אלפי דולרים - תרשימי את זה! הם החליטו שהואיל ודעת-הקהל נסחפת, צריך למצוא מקום שבו תישבר הסכיפה, ולקחו פרשה ישנה, שחלפו עליה שנות דור, שבה זוכיתי במשפט.

אתה זוכית במישפט, ואני מצטטת...

את לא צריכה לצטט! אני יודע מה היה כתוב שם!

ובכל זאת, אני אצטט: 'השופט יוסף חריש כתב בפסק-הדין בפסע היה בין הנאשם לבין הרשעתו בעבירה של קבלת רכוש גנוב. אני בטוח בעדותו של העד, המאשים את הנאשם, אך עמדה לו הגנתו המזוהרה של הסניגור, ואנוס הייתי לזכות את הנאשם.'

אני מאוד לא אהבתי את ההסתייגות ואת הסיגנון של השופט הנכבד, יוסף חריש, כלפי. מעולם לא ביקרתי אותו, והיום אני עושה את זה בפעם הראשונה. לא יכול להיות מצב שבו שופט, המכיר היטב את החוקים - וזו האינטנציה הגבוהה ביותר של מדינת-ישראל - יחלק קומפלימנטים לעוררדין. שיעשה את זה כעליפה, אם הוא רוצה. הוא יודע שאחרי יומי אין לי אפשרות עירעור.

יש הזכות לתבוע מישפט חוזר? אני דבר כזה! תעברי חמש שנים של סחבת ועינוי-דין. לא חמישה חודשים - חמש שנים! זה הרבה-הרבה מאוד.

מה, אם כך, באמת קרה בפרישת-הגרעין?

כל מה שקרה נאמר בבית-הדין. אתה טוען כי פסק-הדין נעשה לך אי-צדק בקביעתו של השופט, כי בפסע היה בינך לבין הרשעתך.

בין אם אני רוצה או לא, אני מכבד את החלטת בית-הדין. אני אומר שנעשה פה מעשה לא-צודק. אבל אין לי עניין, אחרי 15 שנה, להתחיל את העסק מחדש.

תמיד יזכרו לך את הפרשה הזאת. לא תוכל לברוח ממנה.

14 אלף תושבי הרצליה, שנתנו כי אמונם, חוקים יותר מכל מסוק נמלץ של כל שופט. הם קבעו שאחרי המישפט, שבו יצא צודק, עשה תפקידים ציבוריים שיכול להיות עליהם ויכוח אידיאולוגי, אך הם תפקידים, רשאי וכשר אדם לעסוק בענייני ציבור. הבחירה שלי כראש עירייה-הרצליה תלמד את מי שרוצים לעסוק בפרשיות נושנות! זה יוסח אל פרצופם! מדוע הסתבכת בכלל בפרשה-הגרעין?

הרענין ההוא חתום.

בעיני העניין ההוא חתום. האם אתה מנסה להגן על כרשי רימון? לא מגן על אף אחד! יש בית-מישפט שקבע מה שקבע, ודי לי בכך.

האם העובדה שהיית שם מקנה לך את הזכות החוקית להחזיק ברוכב קלצי-ניקוב באופן פרטי בביתך? האם זה לגיטימי?

זה לא לגיטימי. אדם שעשה דבר שלא ראשי היה לעשות קיבל את עונשו - קנס מסלי בסך 1500 לירות. המדינה עירערה, ובבית-המישפט הופיעו קעדים אנשים שראו אותי מתפקד כסופר צבאי. אחר-כך דן אותי בית-מישפט מחוזי על אותה עבירה לשישה חודשי מאסר על-תנאי, והנשיא נבון חנן אותי. כך שמכחינה ציבורית העניין מחוק חלוטין.

כשמישהו רוצה להפוך אותך למה שאינך, הוא משתמש בנשק חלוד.

הקלצי-ניקוב, דרך אגב, לא היה חלוד.

אם אנחנו מדברים על תקופת היותך כתב צבאי, באותה תקופה ישנה פרשיה מאוד לא נעימה, הקשורה בעברך. בהיותך כתב צבאי של 'מעריב' נבחרת כ-פול-מין* והצטרפת לפשיטה של השריון על הגדה המערבית של תעלת-סואץ. הייתי אמור לחלק את התמונות של אותה מיבצע בין העמיתים שלך, ותחת זאת מכרת את התמונות לסוכנויות זרות. זו טעות! זו טעות, וכדאי שהציבור יידע זאת. כמה סופרים צבאיים עמרו או להיות פול-מנים, ומפאת כבודם לא אוכר שמות. מסיבות אישיות מצאו דרך להתמקד בהפשיטה. אני התגרמתי להצטרף לפשיטה, כפי שעשיתי בעשרות פשיטות.

הודעתי לרוכב-צה"ל שאני לוקח מצלמה - זה היה בראשית הטלוויזיה - מצלמה עם סרט,

"חברת הביטוח מצאה שהמכונה שלי נשרפה מכני שזוג, שהתמוזז בחוכה, זרק סיגריה בוערת"

ואעביר אותה לאולפני גבע. כך עשיתי. האולפנים הם שמכרו את הסרט, מאוחר יותר, לסי-בייג'ס ולא-רבייסי. קיבלתי אישור מראש.

היה לך אישור מדובר-צה"ל להעביר את הסרט לגבע?

קיבלתי אישור מראש. היה מי שהתכחש לו, ולא חשוכ שמות.

כמה כסף הרווחת?

לא קיבלתי אגורה שחוקה אחת כשביל הסרט הזה.

מי שהיה ראש אמין באותה התקופה, אהרון יריב, הריח אותך מהאמנתך בכתב צבאי.

הוא לא יכול היה להדיח אותי. בעיתונות קובעים העורכים מיהו הכתב. אהרלה יריב ביקש לשלול את האמנת כתב צבאי, ואחרי ויכוח חזר בו. אני רואה בו ידיד, ומערך אותו מאד.

מדוע התבכחש דובר-צה"ל לאישור שקיבלת?

לא יודע איזה מניעים היו לדובר-צה"ל לדווח כמו שדיווח ליריב. אני עומד על דעתי שהדיווח היה מטעה. אל"מ אפרת, וזכרוננו לברכה, שהיה דובר-צה"ל, היה איש טוב ואיש חלש, שלא עמד בלחץ.

לחץ של מי?

העולם רעש. זו היתה פשיטה, שאחריה קיבל גמאל עבר-אל-נאצר את התקופה-הלב הידוע שלו. ככתב צבאי הייתי במשך תשע שעות על אדמת מצרים, רכוב על גמל-רוסי. זו היתה פשיטה מרתקת ודרמטית.

הסרט שצילמת עבר צנזורה?

עבר צנזורה. לפני שהעברת אותו לגבע?

בוודאי. והסרט הזה נלמד היום בבית-ספר לשריון.

מדוע, אם כן, עשה דובר צה"ל בעיות?

היה עליו לחץ עצום. של מי?

זה הכל היה עניין של קינאת-סופרים. ואני רוצה לשאול שאלה אחת: איפה היו כל הסופרים הצנאיים האלה כשצריך היה להצטרף לפשיטה?

יש איזשהו קו מוזר בקאריירה הצבאית שלך. היית צנחן. אחר-כך מדרוך בדרגת סרן בבית-ספר לקצינים. היית מה שמכונה סייטר, ולפתע עברת מעבר חד לתפקיד של גזבניק ב-במחנה.

לא אתייחס עוד כאף מילה אחת לפרשה הזאת. אולי עוד מילה אחת: את יודעת שנבו הפיץ כרוזים בנוסח 'מדינת-ישראל נגד לנדאו'. זה הזכיר לי את 'מדינת-ישראל נגד אייכמן'.

מצאו אצלי בומנו קלצי-ניקוב. או נבו עשה גם מזה עניין. הוא רק שכח לספר כי היה זה הקלצי-ניקוב של סגן יוסי בן-חנן, שהתפרסם על שער השבועון לייק כשהוא מניח אותו במים אחרי כיבוש תעלת-סואץ כששת-הימים. אני הייתי שם, כמו שהייתי בעת תפסת הדגל הלאומי בכותל. את זה שכחו לציין!

"כל אחד שעבד בשביל נבו קיבל עשרות אלפי דולרים. חרשמי אח זה! אני מקווה שעם השבועות, חרשמי את זה!"

היית בטוח בהצללתך?

איש אינו בטוח, וכעיקר כשמרוכז במצפון של הבוחר. כל מי שגיד שהיה בטוח מוכר ביטחון עצמי שאין לו על מה להסתמך. מתי הייתי בטוח בניצחון? כאשר קיבלתי תוצאות סקר של חטיבת-צנעיים, כיתת ח', 1217 ילדים הצביעו בעד לנדאו, 55 בעד נבו 167 שמו פתק ריק. ידעתי שלרים באים מתודעים מהכית, ואו ידעתי שזוכה. כשהגעתי לשכונת נווה-ישראל, היו שם הרבה